

כמעין מבוא

יש ובן-אדם מתכנן דברים לעתיד ולפעמים התכניות גם מתגשמות.

אודה על האמת: לא תכננתי לכתוב על חיי, לא בהיותי צעיר (אז לא היה בנמצא זמן לכך...) וגם לא כאשר לוח השנה הצביע על כך שזקנתי...

ישנם דברים ורעיונות שצצים, מתפתחים לאורך השנים ופתאום מגיעים לפרשת-דרכים, הדורשים החלטה.

גיסתי, עליזה רפפורט ז"ל, שבחייה בקבוץ ברור-חיל עבדה שנים רבות בספרייה ופיתחה אהבה לספר, חשבה שעלי לכתוב על מסכת חיי ומארג פעולותיי ולא נתנה לי מנוח בעניין. אני, פתרתי אותה אז בלא כלום, אבל הזרע שהיא טמנה התחיל לנבוט כאשר קבלתי בקשות נכדותיי, כל אחת בתורה, כשהן היו צריכות להגיש עבודות, בבית-ספרן, בנושא "שורשים של המשפחה".

שושנה, אשתי, עודדה אותי לכך, עד שביום בהיר אחד (כך כותבים בדרך-כלל בסיפורים, למרות שלא תמיד הימים הם כה בהירים...) הגעתי לידי החלטה: לכתוב משהו, על מנת שילדינו ונכדינו ידעו דבר-מה על מקורות המשפחה והחלטתי להוסיף גם על פעולותיי הציבוריות. על מנת שיהא קריא ומעניין ריכזתי חוויות מסוימות כפרק מיוחד.

תקוותי היא שלפחות הם, שהיו תמיד לידינו אבל לא תמיד ידעו את עברנו, ירוו נחת מהקריאה ויבינו את מעשינו והחלטותינו בחיים.

